

Katolikus forradalom

2026 október 05. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A pápa látogatásának több beszédében utalt a katolikusok közéleti kiállásának fontosságára. Nem fogadta el a becsületrendet, nem kívánt nobilitásokkal díszvacsorázni, a lehet? legtöbb id?t szerette volna híveinek szentelni.

XIV. Leó pápa semmi újat nem mondott Franciaországban, mert pontosan tudta, hogy ez ma a forradalmian új: a

kétezer éves katolikus egyház nagy, terebélyes fájának értékei, mély gyökerei és az ágvégeken éled? megannyi fiatal hajtás. Nem szétszórt, mindig protestáló magoncok, új és új ideológiák növekedési kísérleteire való reakciókkal fárasztotta hallgatóit. Jó ütemérzéssel érkezett Franciaországba.

Meghívója, a népszerűségben hanyatló elnök pedig olyan öngólt lőtt, mint annak idején madame Clinton az Egyesült Államokban, amikor kampányába Teréz anyát hívta. Arra egyikük sem számított, hogy az igazság – az evangélium – bátor kimondása maga alá temeti a hamis szabadság hazug világát. Egyetlen pillanat alatt. Ugyanis kinyílt a repülőgép ajtaja... XIV. Leó már öltözetével üzent. Főpapként, nem fehér ruhás civilként érkezett. A liturgián is használt karingben, felette a vértanúság színét, a bíbort hordozó mocétummal és mellén Krisztus keresztyével vonult a díszsorfal előtt. Megjelenésével nem egy miniállam vezet?je, hanem egy két lábbal a földön járó egyház?tette tiszteletét az európai kereszténység egyik bölcs?jében.

A négynapos látogatás során elhangzott beszédek és jelenlétének apró mozzanatait elemezve külön szemináriumi előadásokat lehetne szervezni. Mik lehetnek a magyar közélet számára is fontos üzenetei? „A franciaországi katolikus egyház nagyon bölcsen kezd átalakulni egy »ellentársadalommá«, narratívájában visszautasítja a feminista és LMBTQ-lobbi által előírt dogmát...” – olvashatjuk Eric Zemmour A misét még nem mondták el cím?, nemrég magyarul is megjelent esszéjében. A katolikus filozófus, író, mintha előtanulmányt írt volna a látogatáshoz: „A kereszténységért vívott csata Európában nem lehet csak a hit csatája. Meg kell védeni a kereszténység hagyatékát Európában, ezeket az építészeti, művészeti, kulturális, jogi, politikai »formákat«, amelyeket meg kell őriznünk vagy helyre kell állítanunk.” Nos, XIV. Leó pápa látogatása erről szólt. A Notre-Dame-bazilikában ismét finom tanújelét adta a hagyományaiban gyökerez? és élő egyháza melletti kiállításának. Nem valamiféle divatos imamódokkal, modern zenei betétekkel készültek. Vecsernyepalástban, főpapi jelvényekkel vezette az egyház hivatalos imádságát, a zsoltoszmát. Az esti imaóra keretében tartotta meg tanítását. Többek közt ezt mondta, utalva a francia egyház újjászületésére is: „Ez a székesegyház azért született újjá, hogy vele együtt ti is újjászülessetek, új lendülettel törekedve az életszentségre és végezve a mindennapi küldetést. Legyetek népetek körében az egyház isteni anyaságának világos jelei: az egyház Isten szeretetéről tanúságot téve újra egységbe gyűjti és gyógyítja az emberi családot.”

Két évvel ezelőt a párizsi olimpiai megnyitóünnepség sokakat mélységesen felháborító, olykor blaszfémikus performansa után Franciaország a Stade de France-ban egy teljesen más arcát mutatta. Nyolcvanezer, tekintetét égre emelő fiatal, átlényegülten, nagy hittel volt együtt egy megrendült ágostonos szerzetessel, aki nem szégyellte könnyeit. Elérzékenyülten állt egy gyönyörű, francia szenteket bemutató, mély tanúságtételekkel lezajlott este végén az ősi ének, a Salve Regina éneklése alatt. A himnusz választása ismét üzenet volt mind a modernisták, mind a hagyományt túlhaltók felé. Van egység. A fiatalok zengték ezt a még egyházzsakadás előtt keletkezett éneket, ahogy zengik a X. Piusz közösség épp renitens konzervatívjai is templomaikban. A pápa minden liturgikus cselekményében megmutatta, nem csupán a tridenti latin misét lehet kellő mélységgel, odaadással és méltósággal ünnepelni: „Ma különösen is szembesülünk azzal, hogy korunkból mintha hiányozna a teljesség, a mélység és hiányoznának az ígéretek. Az ének, a szó és a liturgikus mozdulat nemes egyszer?sége sokak számára rést nyithat a világosságra, a béke oázisát kínálhatja egy állandó kapcsolódásban élő és zajos társadalomban” – üzent minden, a katolikus egyház liturgiáját a modernség és a kor kihívásainak való beteges megfelelési kényszerrel tevékenykedőknek. Vissza a forráshoz!

A pápa látogatásának több beszédében utalt a katolikusok közéleti kiállításának fontosságára. Nem fogadta el a becsületrendet, nem kívánt nobilitásokkal díszvacsorázni, a lehető legtöbb időt szerette volna híveinek szentelni. „A helyes laicitás tehát nem abban áll, hogy a vallást kizárjuk a közélet vagy az oktatás területéről, hanem abban, hogy azon munkálkodunk, hogy az állam és a vallási intézmények párbeszédet folytassanak egymással, és egyesítsék erőiket a közjó szolgálatában, hogy a világnak élete legyen” – tanította. Párizsi miséje előtt a Champs-Élysée-n – mintegy szimbolikusan a fogyasztói társadalom lerolózott boltjai előtt – hívők ezrei gyóntak, papok százai álltak szó szerint helyt. Eric Zemmour pedig készítheti új esszéjét, ugyanis „A misét elmondták!” a liberálisok legnagyobb bánatára. Csaknem nyolcszázezren voltak rajta. Franciaország él. A francia katolikusok élnek. Európa él és élni akar. Laus et gratia, köszönet és hála egy oroszfiának. Habemus papam: Leo XIV.

Kiss Antal - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
